

Честваме празника Въведение Богородично

На 21 ноември честваме Въвеждането на Богородица в храма, както и Деня на християнската младеж.

С решение на Св. Синод на Българската православна църква от 1929 г. празникът „Въведение Богородично“ в България се чества и като Ден на християнското семейство и на православната християнска учаща се младеж; според първоначалния замисъл – ден за християнизирание, за общение с Христа и Църквата Му. Денят бил неучебен и започвал със св. Литургия, на която учениците се причастявали.

Според църковното предание, когато Св. Богородица навършила три години, праведните ѝ родители изпълнили обещанието, което дали пред Бога, преди още тя да се роди. Затова те тържествено въвели своята дъщеря в Йерусалимския храм и я посветили на Бога. Древните отци на Църквата, като възпяват Въведение Богородично със свещени песни, разказват как Йоаким и Анасъбрали своите роднини и приятели; млади девойки със свещи в ръце вървели пред светата Отроковица, а след тях родителите водели пречистата Дева и я довели до Йерусалимския храм. Първосвещениците и служителите в

храма ги посрещнали с пеене на свещени химни. Св. Герман, патриарх Цариградски, в една свещена песен влага такива думи в устата на св. Ана: „Принасям на Господа моя обет, произнесен в скръб чрез моите уста. Затова събрах свещеници и сродници и им казвам: „Радвайте се с мене! Сега аз се явявам пред вас майка, довеждам дъщеря си и я предавам не на земен цар, а на Бога, Небесния Цар“.

Св. Богородица била поставена на първото стъпало пред храмовия вход и, за почуда на всички присъстващи, неподдържана от никого, тя се изкачила свободно по 15-те стъпала и се спряла на най-горното. ѝ въвел пречистата Отроковица в Светая Святих, където влизал веднаж в годината само първосвещеникът. Праведните родители принесли дарове и жертви на Бога и след това, като поличили благословение от свещениците, се върнали с роднините си в Назарет.

Св. Богородица живеела при храма. Там в отделни помещения живеели млади девойки, посветени Богу, също така и вдовици, които служели в храма, подобно на пророчица Ана (Лука 2:36-38). Тук живеели също странници и пришълци. Към тях се присъединила и св. Ана, майка на св. Богородица, която овдовяла скоро след въвеждане на пречистата Дева в храма. Но тя живяла кратко време със своята пресвета Дъщеря. Скоро след мъжа си и тя починала.

Св. Дева се възпитавала под надзора на по-възрастните благочестиви девойки, опитни в Св. Писание и в ръкоделията. Тя усърдно се трудела, непрестанно се молела, обичала да чете Св. Писание. По такъв начин тя се готвела за своето високо назначение. Църквата я нарича прекрасна зора, от която изгряло Слънцето на правдата. „Дух Светий“ – говори свещената песен – осветил тази, която пребъдвала вътре в храма и била хранена с небесна храна“. Когато пречистата Дева стигнала до възраст, на която девиците, които се възпитавали при храма, обикновено се връщали в света и се омъжвали, свещениците поискали тя да постъпи по същия начин. Но пресв. Дева им открила своето желание – да посвети себе си Богу и да не встъпва в брак. Тогава те, по внушение от Св. Дух, я сгодили за престарелия Йосиф, роднина на нейните родители. Той станал покровител на пречистата Дева и уважавал обета, който тя дала пред Бога.

Иконата „Въведение на Божиата майка“ представя тригодишната св. Отроковица, възкачваща се по стъпалата и влизаща в храма. Изобразеното на тая икона събитие трябва да ни внушава желанието да водим децата си в храма Божи, от млади години да ги учим на молитва и слушане Св. Писание,

за да могат и те да растат в благочестие и все по-високо да се издигат по стъпалата на добрите дела и благочестивите помисли.

dobrotoliubie.com